

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/116/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419201945
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4419201945.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobkyne: U. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, občan SR, právne zastúpená: JUDr. Helena Kontrová, advokátka, so sídlom Semerovo 414, 941 32 Semerovo, IČO: 31 823 807 proti žalovanému: Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, občan SR, o zaplatenie sumy 1.501,36 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 3. júna 2022 č. k. 18C/19/2019-197 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti sumy 97,50 eura, v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žalobkyni voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a v súvisiacom výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Žalovanému voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd v Nových Zámkoch (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 3. júna 2022 č. k. 18C/19/2019-197 (napadnutý rozsudok) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 97,50 eura do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa cestou svojej právnej zástupkyne žalobou doručenou na súd 01.04.2019 domáhala, aby súd zaviazal žalobcu zaplatiť žalobkyni sumu 481,27 eura a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 481,27 eura od 01.04.2019 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnila tým, že strany sporu sú manželmi, žalovaný sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval v auguste 2018. Majú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX v katastrálnom území S.. So žalovaným sa pokúsila uzavrieť dohodu o úhrade nákladov, no nedohodli sa. Právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že spoločné práva a povinnosti manželov k veciam ktoré sú v BSM trvajú aj v prípade keď manželia zrušili spoločnú domácnosť. Zostáva teda zachovaná aj spoločná povinnosť uhrádzať náklady na ne. Ak príde medzi manželmi k nehode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z BSM rozhodne na návrh niektoré ho z nich súd. Uviedla ďalej, že v mesiaci december 2018 boli náklady na domácnosť za elektrinu, plyn, vodu a W. vo výške 167,63 eur, žalovaný by teda mal žalobkyni zaplatiť polovicu týchto nákladov vo výške 83,81 eur. Za mesiac január boli celkové náklady vo výške 67,63 eur, za mesiac február 2019 vo výške 197,63 eur, za mesiac marec 2019 boli vo výške 197,63 eur. Ďalšími náklady boli náklady za vývoz žumpy v sume 18 eur, splátky za bazén vo výške 692,08 eur. Uviedla, že ho vyzvala k úhrade nákladov pokusom o zmier zo dňa 22.01.2019, ale on na výzvy nereagoval.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 18C/19/2019-112 zo dňa 13.10.2020 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 373 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 373 eur od 11.02.2020 do zaplatenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením sp. zn. 12Co/27/2021-156 zo dňa 28.10.2021 pripustil späťvzatie žaloby v časti vyhovujúceho výroku napadnutého rozsudku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni sumu 373 eur, v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil. Vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a vo výroku o trovách konania rozsudok zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V citovanom uznesení okrem iného uviedol, že právna zástupkyňa žalobkyne doručila dňa 25.10.2019 podanie označené ako stanovisko žalobkyne k vyjadreniu žalobcu, v ktorom uviedla, že rozširuje žalobu o sumu 1295,59 eur s príslušenstvom, preto mal súd prvej inštancie postupovať podľa § 142 ods. 1 CSP a rozhodnúť o prípustnosti zmeny žaloby. Suma 1295,59 eur s príslušenstvom sa nestala predmetom konania a preto o nej súd prvej inštancie nemohol rozhodovať.

4. Na základe výzvy súdu prvej inštancie právna zástupkyňa žalobkyne v písomnom podaní zo dňa 11.02.2022 navrhla zmenu petitu a žiadala, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť sumu vo výške 1501,36 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 481,27 eur od 01.04.2019, zo sumy 922,59 eur od 01.11.2019, zo sumy 97,50 eur od 27.10.2020 do zaplatenia do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žiadala priznať náhradu trov konania. V podaní uviedla, že suma 481,27 eur je suma na úhradu spojenú s vlastníctvom nehnuteľnosti za mesiace december 2018, január 2019 až marec 2019 a bazén za 6 mesiacov. Náklady spojené s nehnuteľnosťami na LV č. XXX, ktoré sú v BSM za obdobie od apríla 2019 do októbra 2019 sú 622,67 eur. Ďalej si uplatnila náklady za drevo na vykurovaciu sezónu v sume 100 eur, výmenu zariadení (elektrická zásuvka, vypínače, zariadenie na polievanie v sume 33 eur a vybavenie terasy v sume 199,92 eur. Súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 18C/19/2019-178 zo dňa 03.03.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.03.2022 návrh na zmenu petitu pripustil.

5. V priebehu konania právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že v plnej miere trvá na svojom podaní zo dňa 11.02.2022, ktorým presne uviedla predmet žaloby podľa podaní zo dňa 22.03.2019. Upravila sumu z podania zo dňa 25.10.2019, keď bola odpočítaná čiastka 373 eur, o ktorej už prvostupňový súd rozhodol a ktorá bola zo strany žalovaného aj zaplatená a rozšírila žalobu o 97,50 eur, čo tvorí zostatok splátok za kosačku v polovičnej výške tak ako je uvedené v tomto oznámení s tým, že konečná žalovaná suma je 1.501,36 eur, ktorá tvorí súčet súm 481,27 eur teda zaplatenia režijných nákladom podľa pôvodnej žaloby, sumu 922,59 eur čo sú tak isto energie a súčasťou uvedenej sumy sú aj náklady za drevo na vykurovaciu sezónu a náklady na vybavenie terasy teda stôl a stoličky. Ďalej rozšírenie žaloby o 97,50 to sú splátky za kosačku.

6. Žalovaný nesúhlasil so žalobou z dôvodu, že nehnuteľnosť neužíva už štyri roky. Nebol ochotný zaplatiť doplatok za kosačku v sume 97,50 eur pretože, žalobkyňa si stále niečo kúpi a bude od neho zase pýtať peniaze.

7. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobkyňa a žalovaný sú stále manželmi, majú v BSM nehnuteľnosti teda rodinný dom a záhradu zapísané na LV XXX k. ú. S.. Žalobkyňa platí za spotrebu energií v rodinnom dome sumy uvedené na jednotlivých dokladoch, táto skutočnosť nebola medzi sporovými stranami sporná, nebola sporná ani výška platených nákladov. Za opravu domu žalobkyňa zaplatila sumu 650 eur, spláca splátky za kosačku vo výške 15 eur mesačne, zakúpila vypínač a potreby na polievanie v sume 33 eur. Z písomného vyhlásenia Q. O. (dcéry sporových strán) mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovanému žalobkyňa chodiť domov zakázala posledný mesiac, dôvodom malo byť vulgárne správanie jej otca. Uviedla ďalej, že otec bol oboznámený s kúpou bazéna. Je pravdou, že celý bazén vykopal a zapojil on sám.

8. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1, § 144 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žalovaný z domu neodišiel bez dôvodu - dôvodom odchodu z domu bola zlá situácia v rodine, z ktorej nie je možné viniť len žalovaného. Podľa názoru súdu by za uvedenej situácie bola platba za energie a drevo, ktoré žalovaný neužíva zo strany žalovaného v rozpore z dobrými mravmi. Uviedol, že úhrada energií súvisiacich s užívaním rodinného domu nesúvisí s nákladmi bezprostredne súvisiacimi s udržiavaním rodinného domu. Žalovaný preukázateľne v dome od augusta 2018 nebýva,

nespotrebúva žiadne energie, a preto by podľa názoru súdu za tieto energie ani za palivové drevo platiť nemal. Pokiaľ ide o bazén, žalovaný sa síce podieľal na odsúhlasení jeho kúpy, súd prvej inštancie mal však pochybnosť či bazén patrí do BSM manželov, keďže žalobkyňa uviedla, že bazén resp. záhradný nábytok kúpila za peniaze ktoré jej dal brat z dedičstva. Takéto finančné prostriedky do BSM nepatria a preto do BSM nebude patriť ani bazén a kúpený záhradný nábytok.

9. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že oprava domu, kúpa zásuvky a potrieb na polievanie a aj kúpa kosačky súvisia s udržiavaním nehnuteľnosti v BSM manželov, preto zaviazal žalovaného zaplatiť polovicu nákladov súvisiacich s kúpou kosačky vo výške 97,50 eur - jedná sa o polovicu splátok za kosačku, ktoré žalobkyňa zaplatila po prvom rozhodnutí súdu vo veci, časť nákladov súvisiacich s kosačkou žalovaný zaplatil podľa prvého rozhodnutia súdu prvej inštancie. V konaní nebolo preukázané, že by právna zástupkyňa žalobkyne žalovanému doručila výzvu na zaplatenie časti nákladov na kosačku. Žalujúca strana teda nepreukázala, kedy sa žalovaný do omeškania s úhradou ďalších nákladov za kosačku dostal, preto návrh v časti požadovaných úrokov z omeškania za splátky kosačky zamietol.

10. O trovách konania (prvoinštančných a predchádzajúceho odvolacieho konania) rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na 262 ods. I CSP, keď pomer úspechu žalovaného v konaní prevyšuje pomer úspechu žalobkyne, žalovaný však náhradu trov konania nežiadal, preto mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

11. Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie žalobkyňa v zamietajúcej časti, žiadala rozsudok zmeniť a zaviazat' žalovaného zaplatiť jej sumu 1.403,86 eura s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 481,27 eura od 01.04.2019 do zaplatenia, zo sumy 922,59 eura od 01.11.2019 do zaplatenia a priznať jej náhradu trov konania. V odvolaní žalobkyňa uviedla, že žaloba sa vzťahuje na obdobie, keď boli so žalovaným manželia. Poukázala na § 144 OZ, podľa ktorého veci v BSM užívajú obaja manželia spoločne a spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.. Náklady spojené s užívaním a udržiavaním stavu nehnuteľností sú jednoznačne režijné náklady - voda, plyn, elektrina, kúrenie, ako aj povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 220/04 Z.z. o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, do ktorého záhrada patrí. Uviedla, že súd prvej inštancie nesprávne posudzoval žalobu v spojení s dobrými mravmi, pretože porušenia dobrých mravov sa nemôže dovoľávať ten, kto ich spôsobil. Dobré mravy porušil žalovaný tým, že bez akýchkoľvek predchádzajúcich príznakov opustil domácnosť a vôbec ho nezaujímalo ako ona bude vedieť zabezpečovať chod rodiny, či bude vedieť udržiavať domácnosť, majetkové hodnoty, ktoré spoločne vybudovali, či zvládne platiť splátky spoločne kupovaného bazéna, údržbu záhrady. Žalovaný sa zbavil akýchkoľvek povinností a zodpovednosti voči rodine. Poukázala na to, že žalovaný sa ani porušovania dobrých mravov zo strany žalobkyne nedovoľával, dobré mravy uvádza iba súd. Žalovaný iba tvrdil, že nehnuteľnosti neužíva. Poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Odo 1047/2003, sp. zn. Cdo 2895/99, nález Ústavného súdu ČR sp. zn. ÚS 528/99. Žalobkyňa ďalej uviedla, že podaním zo dňa 11.02.2022 požiadala o zmenu žaloby, takže na základe pôvodnej žaloby požadovala 481,27 eura, na základe podania zo dňa 25.10.2019 rozšírila žalobu o sumu 922,59 eura a podaním zo dňa 11.02.2022 žalobu rozšírila o 97,50 eura, spolu 1.501,36 eura. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe v sume 97,50 eura, zostáva žalovaná suma 1.403,86 eura.

12. V priebehu odvolacieho konania žalobkyňa vzala žalobu čiastočne späť v sume 97,50 eura, ktorú na základe vyhovujúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie žalovaný uhradil. Odvolací súd zaslal čiastočné späťvzatie žaloby žalovanému, ktorý sa k nemu nevyjadril.

13. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) rozhodujúci o čiastočnom späťvzatí žaloby bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) postupoval v súlade s ustanovením § 370 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého: (1) Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. (2) Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

14. Pri rozhodovaní o čiastočnom späťvzatí žaloby odvolací súd vychádzal z toho, že právo disponovať so žalobou má výlučne žalobkyňa. Žalobkyňa svojím čiastočným späťvzatím prejavila voči súdu vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo o časti žalovanej sumy vo výške 97,50 eura, keďže

uvedenú sumu žalovaný po rozhodnutí súdu prvej inštancie uhradil. V tomto prípade odvolací súd urobil záver, že sú dané podmienky na pripustenie čiastočného späťvzatia žaloby, preto odvolací súd v súlade s citovaným ustanovením procesného predpisu toto čiastočné späťvzatie pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti výroku v sume 97,50 eura zrušil a konanie zastavil.

15. Krajský súd ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nebude ich opakovať.

19. Odvolací súd dodáva, že dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie. Prvoinštančný súd totiž vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Na danú vec aplikoval i relevantné hmotnoprávne ustanovenia a svoje rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodnil, zodpovedajúc už i na všetky právne a skutkovo významné otázky predkladané žalobkyňou v jej odvolaní. K dôvodom súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva nasledovné:

20. Podľa § 144 OZ (veta za bodkočiarkou) manželia uhrádzajú spoločne náklady vynaložené na veci spadajúce do bezpodielového spoluvlastníctva, ako aj náklady spojené s ich užívaním a udržiavaním.

21. S užívaním spoločných vecí je spojená i povinnosť spoločne uhrádzať náklady vynaložené na veci alebo náklady spojené s užívaním a udržiavaním spoločných vecí. Treba rozlišovať medzi nákladmi vynaloženými na veci a nákladmi spojenými s užívaním vecí. Nákladmi vynaloženými na veci sú náklady použité na získanie, nadobudnutie vecí do BSM. Nákladmi spojenými s užívaním a udržiavaním vecí sú napr. náklady na rekonštrukciu, opravu. Spoločné právo manželov užívať veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva a spoločná povinnosť uhrádzať náklady na ne trvá, aj keď došlo k zrušeniu spoločnej domácnosti. Ak sa manželia nedohodnú o spôsobe užívania spoločných vecí, o úhrade nákladov rozhodne súd na návrh ktoréhokoľvek z nich (§ 146 ods. 1 OZ). V tomto smere odvolací súd udáva, že i súdna prax sa prikláňa k názoru, že v prípade, že manžel, ktorý opustil spoločnú domácnosť a nepodielal sa na úhrade nákladov súvisiacich s údržbou vecí v BSM, ide o dôvod pre zníženie výšky jeho podielu na vypořadání BSM. Ak totiž jeden z manželov svoje povinnosti týkajúce sa rodiny a spoločného majetku bez prijateľného dôvodu zanedbáva, je na mieste rozhodnúť o dispartite podielov (k tomu rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci sp. zn. 22Cdo 1096/2011).

22. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že žaloba žalobkyne ohľadne nákladov za spotrebu vody, elektriny, plynu, či nákladov na kúrenie nie je dôvodná, pretože žalovaný v nehnuteľnosti nebýva a nejde o náklady súvisiace s údržbou nehnuteľností. Súd prvej inštancie okrem uvedeného dôvodu uviedol i názor, že priznanie týchto nákladov žalobkyňi by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Takéto posúdenie je nadbytočné, keďže súd prvej inštancie dospel v prvom rade k záveru, že žalobkyňa nemá nárok na priznanie uvedených nákladov, keďže ide o výlučne jej náklady, ktoré vytvorila užívaním nehnuteľností, žalovaný nemá na nich žiadny podiel a netýkajú sa starostlivosti o spoločné

nehnutelnosti. S týmto právnym záverom odvolací súd sa stotožňuje. Žalovaný nie je povinný hradiť náklady týkajúce sa spoločných nehnuteľností, ktoré vytvára manželka tým, že ich užíva. S poukazom na skutočnosti uvedené v bode 21. tohoto rozsudku, žalovaná má možnosť riešiť náklady na údržbu spoločných nehnuteľností.

23. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. Žalovaný tým, že v priebehu konania (po rozhodnutí súdu prvej inštancie) zaplatil priznanú pohľadávku (373 eur a 97,50 eur), procesne zavinil zastavenie konania, a preto žalobkyni vznikol nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v tejto časti.

25. V ostatnej zamietajúcej časti o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 255, § 262 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov v plnom rozsahu.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).